

Læge-Kulsukker

Symphytum officinale

Læge-Kulsukker er en 80 cm høj stau­de med en ru stængel og grove lancetformede blade. Den blomstrer i den tidlige sommer med lilla eller rosenrøde blomster. Den findes en sjælden gang forvildet. Roden er sort som kul udvendig og hvid som sukker indvendig. Blomsterne har megen nektar, og børn holdt af at suge den søde saft ud.

Siden oldtiden har man kendt til dens sårhelende virkning. Udtræk af roden i vand blev også brugt mod paradentose. Et 'plaster' af den tørrede rod blev lagt om genstridige sår efter en omstændelig procedure, der langt fra honorerer de krav til tempo og effektivitet, der i dag stilles til et moderne sundhedsvæsen.

Også knoglebrud og indvendige blødninger, blev behandlet med Kulsukker.

Kulsukker udgik af folkemedicinen i 1700-tallet, men har siden været efterprøvet mere systematisk af fagfolk, der mente at kunne bekræfte dens sårhelende virkning.

I 1800-tallet indførtes ru kulsukker i landbruget, hvor de store mængder af blade, gav et tilskud af grønfoder til husdyrene. Desværre foretrak dyrene de friske grønne skud, og dyrkningen blev opgivet. Den blev alligevel anset for et gavnligt tilskud til svin og blev dyrket på godser og højskoler en række år. Siden har den mest været brugt som prydblant i haver for blomsternes skyld. Efter blomstringen visner bladene hen og bliver kedelig at se på. Til gengæld bliver der god plads til andre urter, der hvor den bredte sig.

Blomst fra Kulsukker sp.

Middelalderhaven fakta:

Læge-Kulsukker er sjælden i Danmark, findes ikke på Møn, kun set 20 steder i alt.

Flere kulsukkerarter findes, sikkert brugt til foderbrug og dyrket fra 1800-tallet. Ru Kulsukker, Kaukasisk Kulsukker og den meget almindelige Foder-Kulsukker, som er en krydsning.

Tema 8b: Lægeplanter